

GİDİŞ NEREYE ?

FUAT AKYÜREK

OHAL kararları ile yöneltilen ülkedeki gelişmeler gerici, faşist uygulamaların giderek daha fazla yoğunlaştığını gösteriyor. Son olarak Hayatın Sesi TV, imc tv, TV 10, denge TV vb gibi 12 TV kanalının ve 11 radyo kanalının yayınlarının durdurulması, Suriye ve Irak'a yönelik yeni bir tezkerenin çıkarılması bu yöndeki gidişin son halkaları oldular. Başta Hayatın Sesi gibi işçi ve emekçilerin, kadınların ve gençlerin sesi olan, demokrasi ve özgürlüğü savunan bir televizyon gibi, diğer televizyon ve radyo kanalları da çeşitli toplumsal grupların sesi ve muhalif olarak görülen kanallardı. Çocuklara yönelik Kürtçe yayın yapan Zarok TV gibi kanalların yayınlarının durdurulması da gösteriyor ki, korku dağları bekliyor!

Pek çok insanın yakından gördüğü ve tanık olduğu gibi, Hayat TV –sonradan Hayatın Sesi- ülkede ve yurt dışında yaşayan işçi ve emekçilerin, gençlerin katkı ve fedakarlıklarıyla kurulmuştu. Sermaye ve gericiğin yüzlerce TV ve onlarca gazeteyle sahip olduğu, bütün bu medyadan yedi gün 24 saat işçi ve emekçi halkın bilincini bulandıran, onları gerici, faşist ideolojilerin peşine takmaya çalışan yayınları göz önüne alındığında, Hayatın Sesi TV'nin işçi ve emekçilerin Sesi, mücadelenin ve gerçeğin yayıcısı olarak taşıdığı önem daha iyi anlaşılacaktır. Şimdi işçi ve emekçiler Hayatın Sesi'ne sahip çıkıyorlar ve bu gerici, faşist uygulamanın iptal edilmesi için mücadele ediyorlar. Yurt dışında yaşayan, ülkede demokrasi ve özgürlüklerin egemen olmasını savunan Türkler ve Kürtlerde bu mücadeleye destek veriyorlar, hükümetin bu uygulamasını protesto ediyorlar.

Kuşkusuz bu gerici uygulamaların peşpeşe gelmesi tesadüfi değil. Saray ve onun hükümeti Suriye ve Irak'ın iç işlerine daha fazla dalma, Ortadoğu batağına girtlağına kadar batma yönünde adımlar atıyor. Ülke savaş havasına sokulurken, iç muhalefette bütünüyle susturulmak ve etkisizleştirilmek isteniyor. Savaş cephesi kurulduğunda içteki muhalefet cephesini dağıtmak her zaman gerici-faşist yönetimlerin öncelikli yaptıkları işler oldu. Hükümetin ve sermayenin sözcü ve savunucuları OHAL'in olağan yönetim biçimi olması konusunda isteklerini dile getiriyorlar ve onların bu istekleri OHAL'in uzatılması adımları ile yerine getiriliyor. Hükümetin ve sermayenin bu saldırıları işçi ve emekçi halkın yaşam koşullarının giderek daha fazla kötüleşmesi, yeni bir ekonomik krizin ufukta belirmesi gibi gerçekler dikkate alındığında hem bir halk hareketinden duyulan korkuyu yansıtıyor, hem de bu harekette karşı şimdiden alınmış "tedbirler" olma niteliği gösteriyor.

Dikkati çekmek gerekir ki, bütün bu gelişmeler darbe girişimi bastırılmış bir ülkede meydana geliyor! Geçmişte darbelerini başarıyla gerçekleştirmiş olanların yaptıkları işler de tam da bunlar değil miydi? Sendikalar kapatılıyor veya etkisizleştiriliyor, muhalif yayın organları susturuluyor, partiler kapatılıyor, binlerce, on binlerce kişi haksız ve hukuksuz yere tutuklanıyor, işinden ediliyordu. Bugün de bunlar uygulanmakta, bazıları yasal olarak uygulanmıyorlarsa da fiilen yaşama geçirilmektedirler. Hatta vurgulamak gerekir ki, bu gerici-faşist uygulamalar bazı yönleri ile geçmiş darbe ve cunta yönetimlerinin uygulamalarını bile geride bırakmıştır.

Ama işçi ve emekçi halk, demokrasiyi, barışı ve emeğin hakkını savunan çevreler, örgüt ve partiler bu gerici-faşist uygulamalara boyun eğmiyorlar, onları sineye çekmiyorlar, teslimiyeti reddediyorlar. Emek, demokrasi ve barış güçleri şimdi daha sıkı bir araya gelme, gericiğin, sermaye ve faşizmin bu saldırılarını püskürtme mücadelesini yükseltmeye çalışıyorlar. Kuşkusuz bu mücadele zorlu bir mücadele olacak. Ama sonuçta emek ve demokrasi güçlerinin kazanacağından hiç kuşku duymamak gerekiyor.

Ekim / 2016